

Давидъ : “Тогова не щж да ся посрамя, когато гледамъ всички-ты твои заповѣди ” (Пс. 119; 6). Едно мѣсто пояснява друго, и така ще видишь по чисто истинж-тж. Въ Писаніе-то ся нахожда млѣко за дѣца, храна за мъжи. Желателно е да знае нѣкой първо отъ по ясны-ты и по просты-ты книги. По доброто обаче средство, струва ми ся, е да чете и два-та Завѣта съвременно, и рядовно отъ начало-то до край-тѣ. И два-та начинжтъ отъ историчечкы книги, и два-та ся бвършатъ съ пророчества, които, явно, ся по мъчны-ты мѣста отъ Писаніе-то. И два та Завѣта не само поясняватъ единъ другъ, но и приличатъ на два пламака, които като ся съединижтъ, съединена-та въ тѣхъ свѣтина свѣти съ по голѣма блистателность, и слава, нежели отдѣлна-та свѣтина на единъ-тѣ или на другий-тѣ. Може обаче да е различенъ образъ-тѣ на четеніе-то ти споредъ различни-ты ти намѣренія. За общо прочитаніе по горѣ рѣченно-то правило може да е най доброто : а само за благоговѣйно прочитаніе (сирѣчь което станува кога ся оттегли нѣкой да слугува Богу въ тайно), ся изнамѣри слѣдующе-то полезно правило. — Да не чете нѣкой много нито всичко-то Писаніе наредъ но да избира нѣкои избранны уроцы отъ най полезны-ты мѣста, може да бжде десять или дванадесять стихове, като испытува съдържаніе-то имъ, чювства-та на сърдце-то си и дѣянія-та на животъ-тѣ си, като приима съ